

af alle Myndigheder, — han har trodset dem i den Grad, at der ude i Frederiksberg Kommunalbestyrelse hævdede sig en Røst for, at man overhovedet ikke i Fremtiden skulde besvare Justitsministerens Henvendelser, — forlanger, at dette Apotek skal anbringes dér. Ejendommen tilhører altsaa Aktieselskabet Bona, som Justitsministeren overhovedet har vist en saa besynderlig Interesse i Modsætning til den Uvillie, som han viste Selskabet „de otte“, der kunstnerisk set kom ganske anderledes i Betragtning ved Uddeling af en Teaterbevilling end Lindstrøm og det Aktieselskab, der staar bag ved ham.

Ja, mine Herrer, jeg tror nu, jeg har godtgjort, at der bestaar et Forhold mellem den højtærede Justitsministers offentlige Myndighed og hans private økonomiske Interesser, der er af den Art, at det er en Fare for vort Land. Mine Ord sidste Onsdag om dette Omraade vare fuldt berettigede: at jeg ikke kan have Tillid til denne Regering med en saadan Justitsminister, hvis den skulde gaa imod Landstinget. Landstinget er jo først og fremmest Finansmagtens og de store Kapitalers politiske Særrepræsentation. Hvis nu den højtærede Justitsminister paa hundrede Maader er lieret med denne Kapital, er afhængig af denne Finansverden, er økonomisk forbunden med alle disse finansielle Traade, der knytte de mange Forretninger sammen, saa staar denne Mand bunden. Særlig staar han bunden, hvis hans egen private Økonomi er af den Art, at den ingenlunde er sikker, hvis den er saaledes, at han ikke staar oven over de andre og behersker dem, men staar neden under dem, hvis den meget ofte er usikker, meget ofte har kritiske Perioder, hvorved han bliver i høj Grad afhængig af dem, som have Magten over ham. Jeg siger, med en saadan Justitsminister i Regeringen kan jeg ikke med Tillid imødesee en Kamp for de store demokratiske Mærkesager med Finansverdenens politiske Særrepræsentation i det andet Ting.

Jeg frygter for, at det vil gaa tredje Gang, som det gik første og anden Gang. Da Justitsministeren kom med i Demokratiet, forfalskede han Sejren for os, det gjorde han efter 1895, og det gjorde han efter 1901. Jeg frygter for, at han

tredie Gang skal gaa hen og forfalske Sejren for os, at hans Interesser til den anden Side skulde være af den Art, at han i Virkeligheden ikke ønsker Sejr for Demokratiet, som ikke blot er noget politisk, men ogsaa noget socialt og økonomisk, som ogsaa er Underklassens Kamp økonomisk mod Overklassen og Privilegiesystemet. Jeg frygter for, at Justitsministeren skal være en daarlig Mand i en saadan Kamp.

Ja, jeg tillader mig saa atter at henstille til Tinget, om der, naar nu denne Sag er diskuteret, naar den højtærede Minister har svaret, og jeg atter har svaret, naar i det hele taget Sagen er udredet, saaledes som den bør udredes, — jeg er her optraadt som Aktør, og derefter vil formentlig den højtærede Justitsminister selv optræde som Defensor —, saa er andet for, end at indlade Sagen for Offentlighedens Domstol. Jeg mener, her er saadanne Forhold — det mener jeg at have dokumenteret i Dag, og den højtærede Justitsminister har jo heller aldeles ikke besvaret Kærnepunkterne, men er gaaet udenom —, at mit Krav om Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission i Henhold til Grundlovens § 46 aldeles ikke er uberettiget. Jeg tror, hvad de Herrer saa gøre, gøre de klogt i at lade Justitsministeren falde. Jeg tror ikke, at den højtærede Justitsminister er den eneste parlamentarisk mulige Justitsminister her i Landet for Tiden. Det er jo det, der altid siges til Støtte for Ministeriet som Helhed, at det er det eneste parlamentarisk mulige Ministerium. Der kan nu siges meget om den Ting, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men det er jo altid et Argument. Jeg tror nu i og for sig godt, der kunde dannes et andet Ministerium, selv et venstreparlamentarisk, men sikkert er det, at ingen enkelt Person i dette Ministerium er den eneste parlamentarisk mulige. Den højtærede Kultusminister er sandt for Dyden ikke den eneste parlamentarisk mulige Kultusminister i dette Ting, og jeg tror, at selv den højtærede Landbrugsminister ikke er den eneste parlamentarisk mulige Landbrugsminister. Jeg tror, at der her rundt omkring i Salen og ogsaa udenfor denne Sal er Suppleanter, der kunde rykke ind, uden at det vilde gøre stor Fortræd. Den